

Ultima glaciație

*„Și, din pricina înmulțirii fărădelegii,
dragostea celor mai mulți se va răci.”*

(Matei, 24:12)

Cu gerul care sâmburii-și dezghioacă,
Bătând, se pare, propriul record,
La tropice se-așază polul nord
Și-avem ecuator cu promoroacă.

Nu-i vorba de-o prognoză fantezistă,
Ci despre lipsa dragostei din noi,
Când inima devine simplu sloi,
Iar fața lumii searbădă și tristă.

Salutul are țurțuri în cuvinte
Și gândul însuși poate fi tăios
Când locul e brumat și-ntunecos
În vatra inimii cândva fierbinte.

Răceala din privirile de gheață
Și zâmbetul de formă, glacial,
Ne-arată omul actului final
Ce este-n drama erelor... postfață.

Da, în curând se va lăsa cortina
Și vor ieși la rampă doar acei
Ce au întreținut focul din ei
Și-au dus, iubind, cu torța lor lumina.

Iubiți de Dumnezeu, să dăm iubire
Și-n acest rece, ultim anotimp,
Să trecem, astfel, dincolo de timp,
Spre-a dragostei eterne strălucire.

SIMION FELIX MARȚIAN

